

www.omkonst.se:

Kärt isländskt besök

Gruppställning, *Góðir Gestir* – Cecilia Hillström Gallery, Stockholm, 6/5– 24/6 2021
Text: Emil Ivedal

Installationsvy (Klicka på bilden för hög upplösning)

Installationsvy med verk av © Carl Boutard och Arna Óttarsdóttir
(Klicka på bilden för hög upplösning)

Utställningstiteln *Góðir Gestir* översätts ungefär kära gäster, och visst är det ett kärt isländskt besök vi fått på Cecilia Hillström Gallery. Som man kan vänta sig av en gruppställning med isländska konstnärer går ett svaltt konceptuellt stråk genom salarna, men inte ett stramt och svårtillgängligt sådant. Här kommer conceptualismen med glimten i ögat, och det är med en inte så liten uns humor som den charmar betraktaren.

Länge har ön med sitt avlägsna läge befunnit sig lite vid sidan av konsthistorien och den stora konstmarknaden. Utöver i8 Gallery (som denna utställning är ett samarbete med) har de internationella gallerierna varit få och konstscenen istället till stor del konstnärsdriven. Men det är inte på grund av, utan kanske tack vare, detta som en lustfylld estetik växt fram som inte helt ansluter till de stora berättelserna.

I de åtta konstnärernas verk som landat i Stockholm finns en säregen finess som piggar upp, och det är med lätthet som de installerar sig i de luftiga salarna. Såsom Ragnar Kjartansson's påtagligt sensuella teckningar *Lick* (2004) hänger många på ett modest sätt uppfästa med spik. Bakom klustret av utsträckta tungor med rinnande saliv anas dessutom en läcker akt, har någon slickat på de skrynkliga pappersarken?

Vid sidan av dessa möter sedan Margrét H. Blöndals omsorgsfullt ihoplappade tygstycke *Untitled* (2020) lågt ner på väggen. Blickar man upp syns hennes skulpturala installation *Untitled* (2012) dingla från taket. Bestående av fragil tejp och plast är den senare nog varje konservators mardröm, och vid första anblick framstår verket snarast som rester från en omhängning. Men samtidigt övertygar de vardagliga nyanserna på ett underligt vis, och man hoppas att klistret inte ska släppa från taket.

Installationsvy (Klicka på bilden för hög upplösning)

När man talar om konceptkonst brukar man säga att idén är viktigare än objektet, men när det kommer till den isländska varianten ställs detta ofta på ända. Liksom i denna utställning överskrider idén sällan de ömma föremålen.

Ett exempel är Hildigunnur Birgisdóttirs små skulpturer *SEK* (2016–2017) som lite retsamt lockar in betraktaren med sin banala förpackningsestetik.

Untitled, 2017 © Arna Óttarsdóttir

Untitled. 2012 © Margrét H. Blöndal

Först centimeternära upptäcks att verken är innerliga arbeten helt i porslin, och lurad går man småleende vidare.

I samma anda visar sig Ragnheiður Gestsdóttirs kettlebells vara något helt annat än tunga träningsredskap. Nej, på podiet står eleganta keramikföremål skapta för allt annat än att kastas runt i luften.

En hantverksmässig skaparlust finns alltså hos flera av de kära gästerna, men något som dock är frånvarande är en tydlig anknytning till naturen, som den isländska genren annars ofta besjålas av. Förutom då utställningens isländsbaserade medcurator Carl Boutards organiska skulptur *Nijinski* (2012), vars ihopfogade vedklabbar slingrar sig i en ljuvlig formalistisk dans på betonggolvet.

Hur som helst är det en piggt utställning där de många verken gör sig utmärkt tillsammans. Som lätt försynte vårblommor står de redo att blomma ut tillsammans med betraktarens nyfikenhet, där effekten blir stor utan överflödiga vinkningar till konsthistorien.

Stockholm 2021-05-26 © Emil Ivedal

SEK, 2016-17 © Hildigunnur Birgisdóttir

Foton: Jean-Baptiste Béranger

Cecilia Hillström Gallery, Stockholm | Omkonsts startside

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: [Omkonst Facebook](#)>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com